

Hamdullah Çelebi – Hasreti...

(1767-1836) Asıl adı Mehmet Hamdi olan Hamdullah Çelebi, Feyzullah Çelebi'nin büyük oğludur. 1824 yılında babasının ölümü üzerine Hacı Bektaş Velî Dergâhı'na postnişin olmuştur. Osmanlı padişahı Mahmut II, Yeni Çeri teşkilatını lağvedince, 23 Cemaziülaher 1243 (1827-28) tarihli fermanla Hamdullah Çelebi'yi Amasya'ya sürgün etmiştir.

Hacıbektaş'ta yazdığı şiirlerinde “Hamdullah” ve “Hamdi” mahlaslarını kullanan Hamdullah Çelebi, sürgünde bulunduğu yıllarda “Hasreti” mahlası ile şiirler yazmıştır

Hamdullah Çelebi'nin özellikle miracname ve tevhid türündeki deyişleri ülkenin her yanında yapılan Bektaşî ayinlerinde söylenmiştir.

Sürgüne giderken beraberinde çok sayıda kitap ve belge götürdüğü söylenen Hamdullah Çelebi'nin erkek evladı olmadığı için soyu bu yönden yürümemiş ve belki bu yüzden götürdüğü kitap ve belgeler zamanımıza kadar korunamamıştır. (A. Celalettin ULUSOY, Pir Dergahından Nefesler,sf. 27)

İbrahim Selamet Çelebi: "Ağam Şeyh Hamdullah'tan sonra bana bu dünyada yaşamak haram olsun. Onu darağacında görüp sağ dönersem Allah'ın kulu olmayayım. Yaşarsam onun izinde, ölürsem onun yolunda öleyim. Son sözüm budur."

1

Ağlarsan sen kendi başına ağla

Ağlarsan sen kendi başına ağla
İçten içe ağlar yaran bulunmaz
Bağlarsan sen kendi yararı bağla
Şu onmaz yarayı saran bulunmaz

Sırrın yada açma çek bu cefayı
Zamane dostundan umma vefayı
Unutma o anki zevk ü sefayı
Bir daha görececek zaman bulunmaz

Şer tohumu yeryüzüne ekildi
Muhabbetin badeleri döküldü
Gerçekler de bir pinhana çekildi
Gayrı geçmişteki ihvan bulunmaz

Sene bin iki yüz doksan başıdır
Ah ne yapam bu Hüda'nın işidir
Garib başım baranıdır kişidir
Bu coşkun ummanda liman bulunmaz

Hasreti ana gör der-bar-ı Şahı
Azdı yarelerim derman ilahi
Mü'minlerin Müslimlerin penahi
Sensiz dil yaremi saran bulunmaz

2

Aramızı karlı dağlar alınca

Aramızı karlı dağlar alınca
Gayrı dost eline gidip gelinmez
Yahşi tabip benim yarem sarmıyor
Beyhude söz ile menzil alınmaz.

Geçti zamanımız devir bozuldu,
Gülistan bezminin gülleri soldu
Çay taşları yakut kıymeti buldu,
Gevherleri ummana düştü bulunmaz.

Hasreti bu remzin keşfine delil,
Fikredip evvela sen kendini bil,
Meşhurdur söylenir dillerde iyi dil,
Sağ iken bir şahsın kadri bilinmez.

3

Aşk-ı hayâlin gitmez oldu serimden

Aşk-ı hayâlin gitmez oldu serimden
Fehm edip kendini gören gam çekmez
Can cana baş başa didar didara
Sağ yare serini veren gam çekmez

Ol zaman can olan cananın arar
(Bil) Hakk'a hak sadık dost olan yarar
On iki kapıdan içeri girer
Sıdkınan Arafat'a eren gam çekmez

Tac-ı devlet vurur nişanlı olur
İlm ile cesedi batında yunur
Bin bir can içinde eşini tanır
Gediğinde merdan duran gam çekmez

Ey Hasretî böyle buldum gerçeği
Seni fehm etmez mi arifin bini
Sencileyin meydanda haddini tanı
Sırr-ı hakikate eren gam çekmez

4

Aşkın devranına düçar olalı

Aşkın devranına düçar olalı
Cananı da gördük canı da gördük
Sadıkların sofrasında kalalı
Şöhreti de gördük şanı da gördük

Leyla'dan Mevla'ya giden yol burda
İnci mercan aranır mı nalburda
Biz dünyayı seyreyledik kalburda
Uzunu da gördük eni de gördük

Veysel Karani'ydi bizim beyimiz
İçimizde eksik olmaz iyimiz
Bazı bizi çarptı tuz ekmeğimiz
Yüzü inan soyu cini de gördük

Bir düğüm var Hasreti'nin dilinde
Can versem of demem hakkın yolunda
Erler meydanında mürşit elinde
Kılıcı da gördük kını da gördük

5

Başı pare pare dumanlı dağlar

Başı pare pare dumanlı dağlar
Ne belalı garip başım var benim
Felek hançerini sineme çaktı saldı
Kan ile yoğrulmuş aşım var benim

Felek sevdiğimi elimden aldı
Ne acep serimi sevdaya saldı
Kime dost dedim ise o düşman oldu
Dünyada bitmeyen işim var benim

Felğin deryası derin geçilmez
Ayrılık şerbeti acı içilmez
Çiçekler açılır gönlüm açılmaz
Yaz bahar ayında kışım var benim

Aşkın katarına çektim yürüdüm
Feleğin kahrına değdim eridim
Dünya mı kocadı ben mi çürüdüm?
Küllü viran olmuş köşküm var benim

Hasreti'yim der ki merdi mert olan
Bu dünyada baki bir ben mi kalam?
Ecelim gelmez ki ölem kurtulam
Ne tükenmez ömrüm yaşıyor var benim

6

Bedehşan kaçkını put hayınları

Bedehşan kaçkını put hayınları
Muhabbet olur mu Lut Kavmi'yinen
Kufe'de hilali atdılar hatta
İltifat olur mu Lut Kavmi'yinen

Aslı Şam olanda fayda bulaman
Yüz bin puta tapsan Hakk'ı bilemen
Peygambere ümmet vas(ı) ta olaman
Sen yakın olursan Lut Kavmi'yinen

Terk eyle bu cismi Hak senden bezer
Hain olan sofı yalanlar düzer
Şeyh Ca'fer onların dersini yazar
Girilmez erkâna Lut Kavmi'yinen

İkrârı bilmeyen inkâra lanet
Hünkâr'ı bilmeyen güm-raha lanet
Hasretî der cümle düşmana lanet
İkrarınız bozman Lut Kavmî'yinen

Ben de bu dergahtan feyiz isterim

Ben de bu dergahtan feyiz isterim
Vermemek şanınıza düşer mi?
Cümle mahlûkattan edna beterim
Görmemek şanınıza düşer mi?

Bu dergahta Fuzuliler türemiş
Bak Virani gibi aşık üremiş
Aşık maksudunu pek çok aramış
Buldurmamak şanınıza düşer mi?

Ben Virani Yemini değilem
Geldim kapınıza garip sailem
Keşkûlüme ne düşerse kailem
Boş döndürmek şanınıza düşer mi?

Elbette boş döndürmezsiniz ya Ali
Sana malûm bu gedanın her hali
Feyiz ister Hamdullah bir mevali
Mal etmemek şanınıza düşer mi?

8

Ben derdimi yandım Melek Aban'a

Ben derdimi yandım Melek Aban'a
Bülbül feryad eder g l ağlar bana
Başım alıp gitsem ilden illere
Hemderdler ah eder   l ağlar bana

Bu derde d şeli gülmedim bir dem
Bunca yıl yaşadım bitmedi elem
Bu aşkın elinden seyyah-ı alem
Yaran kara bağlar yol ağlar bana

Hasireti der ki görsen halimi
Kemane d nderdi kadd-i dalimi
Ah bir yol sorsanız arzuhalımı
Şahlar rahme gelir kul ağlar bana

9

Ben secdemi nur-ı cemale ettim

Ben secdemi nur-ı cemale ettim
Münafık değilim dönmem duvara
Hakk'ın emri doğru rahına gittim
Boşa abdest için gitmem pınara

Aldığın abdesti bozmalı değil
Kıldıkça namazı azmalı değil
Öyle cami cami gezmeli değil
Bul bir kamil mürşid bağlan ikrara

Namaz kılmak ile Hakk'ı buldunmu?
Secde sücud kime anı bildin mi?
Cennet'te huri kızı var aldın mı?
Hasreti özün boşa yakma nara

10

Bir gönöl düşürdüm çeşm-i ahuya

Bir gönöl düşürdüm çeşm-i ahuya
Cemal ü hüsnüne divane oldum
Aşk ile bend oldum ol mah-ı rüya
Kaşları hilale giryane oldum

Gönöl giriftar oldu zülf-i siyaha
Merhamet eyleye nale vü aha
Teşrif edip heman ol bizim kaha
Nüş edip destinden mestane oldum

Şu,le-yi dildare oldum giriftar
Mahvetti vücudum hasretin ey yar
Bırakma hatırdan bendeni dildar
Hasreti ol yare pervane oldum

11

Bir güzel sevmişem alemde belli

Bir güzel sevmişem alemde belli
Bir dükkan açtırdım sırça şallı
Muhabbette şirin sözlü hem tuti dilli
Neyleyim dünyayı alanın olsun

Nikab çekmiş görünmüyor yüzlerin
Cana hayat verir şirin sözlerin
Beni deli ediyor şahin gözlerin
Neyleyim dünyayı alanın olsun

HASRETİ'nin işi gücü zarınan
Canım kurban olsun külli varınan
Pazarlığım iki değil "Bir" inen
Neyleyim dünyayı alanın olsun

12

Bu deme hor bakma mevali isen

Bu deme hor bakma mevali isen
Sende bu irenkten ol yâre yâre
Bu bir gizli sırdır sürenler bilir
Hakikât güllerin der yâre yâre

Gerçek olam dersin hak sözü ara
Arif ulaştırır yetdiği yere
Sadıklar "Hak" derler "lâ" demez zira
Hak deyince hak olur sır yâre yâre

Üç huruftan yedi huruf derdinden
Bencileyin derdimendler derdinden
Evliyalar göçmüş benlik yurdundan
Sen de ol irenkten ol yâre yâre

Serinden varından başından geçip
Yahşyı yamanı fark edib seçip
Bir kâmil mürşidin dolusun içip
Anda sâkin olup der yâre yâre

13

Bu ilme usule hizmet edersen

Bu ilme usule hizmet edersen
Külli varlığını geri dönderme
Haber alıp bir menzile erersen
Aldığın esrarı kimseye deme

Üçünen yediden haber alırsın
Dördünen dergahta bir yer görürsün
Farz-ı ayndır mürşidini bulursun
Mürşidsiz meydanda hiç lokma yeme

On ikide erişirse hidayet
On yedide otuz farzı temamet
Yirmi dörtte sadık olursun gayet
Sadık muhib olursun gelirsin ceme

Otuz altıynan yoldaş olursun
Kırkının hesabı doğru verirsin
Geldiğin gittiğin yeri bilirsin
Tamamdır hesabın sakın gam yeme

Hasreti'yim menfadayım burada
Seyyide yetenler kalmaz arada
Yetmiş iki çeşit mal var sırada
Yetmiş bir kimedir biri kime?

14

Bugün bir mahitab yare düş geldim

Bugün bir mahitab yare düş geldim
Mail oldum hüsnün nur danesine
Bil ki dolu geldim sanma boş geldim
Aşıklar ser verir bir danesine

Mecazi olanlar canına kıymaz
Bin ayet okusan birini duymaz
Gerçek olan elinden varını koymaz
Birden telef eder merdanesine

Sevgili yar için serden geçmeli
Dost elinden dolu bade içmeli
Aşk atı yüğüktür binip aşmalı
Aşık olanlar bir danesine

Bugün erenlerin şahını gördüm

Bugün erenlerin şahını gördüm
Aman mürvet dedim darına durdum
Haki paylarına yüzümü sürdüm
Kamili mürşidin dermanı gördüm

Söyler cavidandan icrar esrarı
Kaldır perdeyi göster didarı
Müminin delili cömert haydarı
Canımın içinde cananı gördüm

Dost dostu görünce güller açılır
Pir elinden dolu bade içilir
Divanında kanı gūnahtan geçilir
Kamu gūnahlardan geçen sultanı gördüm

Ustadımsın göster bana doğru rahı
Göster bana mürşü hem kıble gahı
Sekiz cennetin ulu dergahı
Cennetin bekçisi rızvanı gördüm

Şap ana sırdır ol şahın mekanı
Şeş cihettir vücudun kanı
Dosta kurban verdim bu şirin canı
Derdimin tabibi lokmanı gördüm

Firdevs bahçesine benide yetir
Elim eteğinde divana götür
Üçler, beşler, yediler kitdeyhun getir
Kırklar meydanında erkanı gördüm
Hasreti`yim yetir benide dara
Saklaki tamuda yakmasın nara
Gūnahkarım nasıl varam divana
Divanda oturan sultanı gördüm

16

Dedi bir er bana pişman olursun

Dedi bir er bana pişman olursun
Hak'tan gayrı sırrın açma bir ferde
Vücudun şehrine sultan olursun
Eyyub gibi sabredersen her derde

Gözle Hak yolunu çıkma rızadan
İnayet olursa Bar-i Hüda'dan
Deler arş ü ferşi geçer semadan
Feryad-ı garibe olur mu perde?

Dostum sende nice namlar alırsın
Akıbet kurtulmaz gamda kalırsın
Eş olma namerde namerd olursun
Yar olmalısın sen merd oğlu merde

Bu bir gizli haldir açıklanamaz
Lokman gelmeyince yare sarılmaz
Zalimin zülmüne Hak kail olmaz
Ya mazlumun ahı kalır mı yerde?

Hasireti sırrın yad ele deme
Arıt kalb evini kin kibir koma
Nasibin var ise gelir gam yeme
Zerrece kısmetin var ise serde

17

Değil mi (Senlik benlik güden el insanoğlu)

Senlik benlik güden el insanoğlu
Bir tek Adem bunun kökü değil mi
Siyah beyaz erkek dişi ne varsa
Bunlar birbirinin eki değil mi

Balçıktır cesedin nurdandır başın
Bir mahlukta var mı benzerin eşin
Melekten üstünsün şöyle bir düşün
Canlılar içinde teki değil mi

Hasreti böyledir hakkın fermanı
Bir rüyadır bu cihanın meydanı
Yüz binlerce meşakkatin kurbanı
Kafasızlığının yükü değil mi

18

Delalet demişsin behey sofı ne batıl insansınız

Delalet demişsin behey sofı ne batıl insansınız
Gece gündüz ezberiniz küfürlü insansınız
Hüve-l baki ne demektir bilmezsin dalaliniz
Hakka razı ol deyince küsüp darılsınız

İblis'e tabi olmuşsunuz din ü imanınız
Ne kadar vasfın eylesem gitmez şekk ü gümanınız
Ne ahd-i ikrarınız var ne peyman-ı damanınız
Mescidde ol Nur-u Allah'a hançer sokansınız

Kafir gibi la deyüben inanmazsınız ayete
Soyunuz kasteyledi Hüseyin gibi bir zata
Vardınız tabi oldunuz Yezid adlı lanete
Üzerine leşker çekip mübarek başın kesensiniz

Put-u Uzza'yı katleyle ki bulasın Tarık-i Hakk'ı
Men aref sırrına vakıf ol Alleme'l esma'yı oku
Ta ezelden ruhunuza öyle kar etmiş ki kör fakı
Şah Bakır'ın başına kirış takıp katleyleyensiniz

Hamdullah fahir bilir ol hanedanın ismini
Kasdediben ey hainler çiğnediniz üstünü
Şad şad-man olup Şah Hüseyin'in yas günü
Doldurup şişeleri zıkkımlanıp içensiniz

Dinle gel beni arslanım

Dinle gel beni arslanım
Kimse bilmez sırda idim
Davud oğlu Süleyman'ım
Bir zaman mühürde idim

Nuh ile gemiyi çattım
Deryada gözcülük ettim
Bunların carına yettim
Çağırana orda idim

Nice geldim nice gittim
Kar gibi dağlar erittim
Hud kavmini irşat ettim
Musa ile Tur'da idim

Eyyub ile çektim yare
Sinem oldu pare pare
Ya'kub ile düştüm zare
Yusufla kuyuda idim

Ahsen-i takvimde her dem
Vücuda geldim anneden
Bir hoş kokulu nergisden
Selman ile bile idim

Hızır ile alem gezdim
Hemi gördüm hem belledim
Kudret ilmin ezberledim
Rical-i gayib'de idim
Dört kitabda ayan idim
Hem din hem iman idim
İncil Tevrat Kur'an idim
Mü'minle niyazda idim

Muhammed Resul'e yettim
Bin bir kelam sohbet ettim
Mi'rac'da yoluna yattım
Hatem alan Şir'de idim

Kırklar'da Ali göründüm
Kudretin eli göründüm
Gün oldu Veli göründüm
Ezilen engürde idim

Ayet-i Kurba'da beyan oldum
Gahi sırr-ı nihan oldum
Horasan'dan sökün geldim
Urum'da hünerde idim

Bir tarik koydum Urum'a
Kimseler ermedi sırrıma
Mürsel'im geldi yerime
Kadıncıkla hürrem idim

Balım Sultan olub geldim
Muhibbana ilim verdim
Tarik-i nazenin getirdim
Akpınar Zemzem'de idim

Evvel Ali ahir Veli
Cümle erler dedi beli
Belli ettim doğru yolu
Bi ism-i Hayder'de idim

Hamdullah'ım gelip gitti
Nicesi gümana battı
Cümlemizi irşat etti
Gök Eşik'te Pir'de idim

Eğer mü'minliğe gayret edersen

Eğer mü'minliğe gayret edersen
Mü'minin bir gizli hâli gerektir
Bir kâmil mürşide biat edersen
Evlâd-ı Ali'den eli gerektir

“Men âref” sırrını bilmeyen nâşi
Pîrinin uğruna verir mi başı
Âl-i İmran olan sırr-ı Bektaşî
Gönül bahçesinin gülü gerektir

“Men âref” sırrını bilmeyen nâdan
Ehl-i beyt yoluna can fedâ eden
Esrar-ı hakikat ilm-i cavidan
Her şeyden haberdar dili gerektir

Gerçekler madeni gülü hâr olmaz
Bin yıl emek çeksen kalan yar olmaz
Cihânda sorarsan “bilmem” der olmaz
Bileni bulmanın yolu gerektir

Ey Hasretî emeğini zay etme
Şâhin avın kargalara pay etme
Cevahiri çay taşına tay etme
Her şeyin emsali bile gerektir

Ehl-i Beyt On iki imam aşkına

Ehl-i Beyt On iki imam aşkına
Canını odlara atmak görünür
İlm-i hakikatten anlar duyarsın
Varıp bir kerecik yetmek görünür

Rehberin destinden can u gönülden
Eğer anlar isen dört kitap bundan
Yüz sürüp payına On ik'İmamdan
Hüseyn'in demenin tutmak görünür

Cebrail'e rehberdir aslı nurdandır
Bu sır gayet sır içinde sırdandır
Hünkâr-ı Hacı Bektaş Şâh-ı Merdandır
Aslı Horasan'dan gelmek görünür

Cümle evliyaya ser-firâz oldu
Ol vakit inanan îmânın buldu
Gör sofi yoluna çok lânet oldu
Bektaşîler yolu ulu görünür

Ali ile Muhammed de geldiler
Sırrı diyenleri bâtıl kıldılar
Billah onlar mürşidini buldular
Varıp bir mürşide ermek görünür

Erenler bâbının yolu erkânı
Hakk Teâlâ onu halk etti kani
Hakikat burcuna dikti nişânı
İk'isimde kendi bir don görünür
Kulak verme şu dünyanın zevkine
Bugün fırsat elde koma yarına
Erkan tıraş olup hak dîdarına
Hasretî de der ki ermek görünür

Ehl-i irfan derilince bir yere

Ehl-i irfan bir araya gelince
Hakikâten haber alanlar gelsin
Hacı Bektaş Veli Kutb-ül ârifin
Hünkâra elini verenler gelsin

Yanlış fetva verip azan gelmesin
Delilsiz sohbeti düzen gelmesin
Cihanda serseri gezen gelmesin
Ehl-i beyt yoluna gidenler gelsin

Körlerin gittiği yola gitmeyin
Biatsız adamı delil etmeyin
Zerrece gönüle gümân katmayın
Pak edip kalbini silenler gelsin

Üstaz gerek yok kıymeti bilmeye
Hak râzı olur mu yüze gülmeye?
Cihanda zerrece kaydı olmaya
Hakikat kılıcın çalanlar gelsin

HASRETİ'yim sözüm işit gel beri
Fırsat elde iken bulagör yâri
Dört kapıdan kırk makamdan içeri
Ulaşıp nasibin alanlar gelsin

Ehli-beyt düşmanı yol hainleri

Ehli-beyt düşmanı yol hainleri
Yalan söyler neslim Ali'dir diye
Nicesin kendine biat ettirmiş
Tarikim Bektaş Veli'dir diye

Ehli-beyt'i taşlamaya başladın
Muaviye'nin işleğini işledin
Pir Balım Sultan'dan elin boşladın
Bizim şahtan senedimiz var diye

Ol adüler bir araya geldiler
Hünkar öldü diye dava kıldılar
Şahin senedine mağrur oldular
Atamızdan gördüğümüz bu diye

Kör sofı ikrarı küfr ile yalan
Biatı Hünkar'a muhibban olan
Ayete la diyen kafirdir inan
Lanet ol kavimin yoluna diye

Pir'de eli olmayana biat etmeyin
Kılavuzu şeytandır ona gitmeyin
Adem'den gayrıye secde etmeyin
Lehce-i Al-i aba haktır hü diye

Evvel Ali idi sonra Veli oldu
Ervahı pak olan aradı buldu
Kudret emri ile Cebrail geldi
Cümlesi hakkında ikrar bu diye
Hasreti'yim hatm el nebi kim oldu
Velilik fermanı Hünkar'a geldi
Bil-cümle erlerin nasibin verdi
Benden sonra evladımı bil diye

El'aman katib-i Allam-ı kudret

El'aman katib-i Allam-ı kudret
Alnımıza yanılmış kara yazılar
Bir yandan gurbet il derd ile mihnet
Ah ettikçe kara bağrım sızılar

Can-ı muradıma etmedin derman
Bilmem ki kulundan var mıdır noksan
Bu gurbet illerde sefil sergerdan
Acep ne haldedir körpe kuzular

Hasreti ölüme hakdır demişler
Ölümden betere hicran demişler
Hubbül vatan minel iman demişler
Gönül ol sebebdan vatan arzular

Eriřti nev-bahar açıldı güller

Eriřti nev-bahar açıldı güller
Eyle řimden geri zar sarı bülbül
Bağrıma kar etti ol şirin diller
Yaktı ciğerimi nar sarı bülbül

Niçün ah çekersin bu çesmim seldir
Nutk eyle halini gel bana bildir
Senin intizarın bir gonca güldür
Benim ah ü zarım yar sarı bülbül

Hasreti çekerim türlü gamları
Yine geldi ayrılığın günleri
Senin ile sevdiceğim demleri
Feramüş eyleme var sarı bülbül

Evlad-ı Ali'nin yolun bilmeyen

Evlad-ı Ali'nin yolun bilmeyen
Şeksiz şu cihanı körünen geldi
Tarik-i Bektaşî'ye elin vermeyen
Tabi-i şeytandır harınan gelir

Yarattı ervahı var etti Bari
Aleyke bi-Rabbike buyurdu Ali
İkrarın sahibi Pir Bektaş Veli
Nuru sulbden sulbe sırrınan geldi

Adem her dem hatasını bilirse
Urum eri Horasan'ı bilirse
Mü'min Ehl-i beyt'in yolun bilirse
Vasıl-ı Hak olup Pir'inen geldi

Kimi beli dedi Ali'ye erdi
Kimisi fehmetti serini verdi
Kimisi bilmedi beyhude erdi
Şehid-i Kerbela Hür'ünen geldi

Hasreti pirim Hacı Bektaş Veli
Evlad-ı Hüseyin neseb-i Ali
Kim inanmazsa o şeytanın kulu
La dedi ervahı harınan geldi

27

Evvela Nur-u Huda'dan Mustafa Murtaza geldi

Evvela Nur-u Huda'dan Mustafa Murtaza geldi
Şefa'at Hayrünnisa-i Fatıma-tüz-Zehra geldi

Olubtur Şebber ü Şibbir İmam Zeynel Aba geldi
Muhammed Bakır-ı Sultan, Cafer-i Rehnüma geldi

İmam-ı Musa-i Kazım, İmam Ali Rıza geldi
Taki, Naki, Şah Askeri, Mehdi Sahib-liva geldi

Emanet sahibi Hünkar ol hatm-i evliya geldi
Yolunda serin vermeye Hasireti geda geldi

Ey çeşm-i muhabbet zülf-i perîşan

Ey çeşm-i muhabbet zülf-i perîşan
Bu serim yoluna kurban görünür
Neyler bu cihânı derdine düşen
Kıblem meydandadır ferman görünür

Takatim tak eder kaddimi бүker
İntizâr olanlar kanlı yaş döker
Ruhsarın “Ve’l-fethi” lisanın çeker
Kaşın arasında Kur’an görünür

Cemâlinde vechinde yayılan nûrlar
Ârife ayandır fark etmez körler
Efendimin nazar ettiği yerler
“Kâbe-i Beytullah” Rahman görünür

Görenler Serveri âlemler mâhı
Gönlümün arzusu erenler şâhı
Yine kime koydun dert ile âhı
Ey tabîp destinden derman görünür

Hasretî’m der sağa hile katılmaz
Sıdk ile sevenler taşra atılmaz
Rahmetinin nahyetine yetilmez
Dergâhında lutf-ı ihsân görünür

Ey nadan gafletten uyan halk eden Settar'a bak

Ey nadan gafletten uyan halk eden Settar'a bak
İki cihânın güneşi Ahmed-i Muhtar'a bak
Erişegör Ehl-i Beyt'e kalmayasın zulümattan
Bende-i hanedân olup Haydar-ı Kerrâr'a bak

Şâh Hasan Hulgi Rıza zehri nûş eyleyip
Vermeyip münkire fırsat bağrını taş eyleyip
Şâh Hüseyin Kerbelâ'da çeşmi kann yaş eyleyip
İki cihân serteser Kutb-u âlem Hünkâr'a bak

Şah İmam Zeynel'den geldi İmam Muhammed Bakır
İmam Ca'fer dilde kudret ilm-ü ledune okur
Aslımız Musa Kazım'dan Sultanİbrahim şükür
Hakikat ilhamı ol Piri Peyker'e bak

Şâh Rıza Şâh-ı server şehit oldu Hak için
Taki dir mülküne sultan canımız Allah için
Naki yoluna ser vermiş imanımız pak için
Gezme cihânda serseri bir özgece kara bak

Askeri'ye asker olup din yolunda kıl gaza
Mehdî gelip de bir gün münkire ede ceza
Ruz-ı mahşer deyince bir senet gerek bize
Ey Hasretî o yerde sen başına bir çare bak

Felek senden bize bu mu hidâyet

Felek bu mu senden bize inâyet?
Tersine döndürdün çark-ı devranı
Bunca il eyâlet ülke temâmet
Tar-mar eyledin cümle umrânı

Âşıklara verdin bunca derdi ne?
Eremedim esrarına virdine
Nekesler giremez merdân yurduna
Tilki ülkesinden kovdu arslanı

Sultan Süleyman'ın desti kıstında
İkamet eyledi mülk-i zâtında
Bunca kuşlar kanadının altında
Sarıgebe telef etti doğanı

Ancak bu cefâya sabreder Eyyüb
Hüdâ'nın cefasın safaya sayıp
Cahiller kâmile sen bilmen deyip
Beyhudeye hayran etti insanı

Ey HASRETİ' yim niçin geldin cihâna
Bakagör bu viran bu eski hâna
Cümle kullar yalvarırken sultana
Şimdi kula muhtaç ettin sultanı

Gafil insan kervan kalmış ün eyler

Gafil insan kervan kalmış ün eyler
Hele kulak ver de dinle sen seni
Bülbül veş kuvve-i gerdün eyler
Arayıp kusurun bil de sen seni

Erenlerin meta'ından al biraz
Gerçeği okuyup hem gerçekten yaz
Küllü muhdesatı yarattı ustaz
Her icat bozulur bozma sen seni

Şah'ın defterinden geldi cihana
Özü salih değilse gider tufana
Bezirgan yükünü yetir irfana
Tayla meta'ını yükle sen seni

Her gelene büküverme kaddini
Yaramazdan sakınıver kendini
Ehli ol masivadan çöz kemendini
Gönlünü kalburla ele sen seni

Ele çalka bir çec getir meydana
Malum olsun Hazret-i Merdan'a
El delisiz olmaz gitme seyrana
Yetir bir gerçeğe elin sen seni

Ey Hasreti pişir söyle sözünü
Aşkın ateşinden alıp közünü
Gösterişi bırak indir özünü
Cümle dosta kemter kıl sen seni

Garip bülbül niçin gamlı yaslsın

Garip bülbül niçin gamlı yaslsın
Geçer k günleri yaz var ucunda
Gl açılır gonca ile beraber
Gller solar sonra göz var ucunda

Senin derdin benim derdime paydır
Gremem gözlerin kaların yaydır
Günlerim yıl geçer saatim aydır
Gözlerim yollar göz var ucunda

Bir saçı Leyla'da kaldı nazarım
Sair hublar ile yoktur bazarım
Ben güzelden hicab eder gezerim
zlete çekildim yüz var ucunda

Eğer bu sözümden hisse alrsan
 günlük dünyada be gün kalrsan
Marur olma  be mangur bulursan
Güvenme oklua az var ucunda

Nasihat istersen bu sana yeter
Arifler malını alana satar
Dünya bir kumardır oynarsan ter
Yr ey Hasreti iz var ucunda

Gel Ali sırrına ereyim dersin

Gel Ali sırrına ereyim dersin
Hacı Bektâş tarıkına giregör
On ik'mamları göreyim dersin
Evlad-ı mürsele serin veregör

On ik'aydır On İk'mâm nişanı
Hem kocar gencelir görmen mi anı
Kalbi eskidikçe yeniler teni
Aç gözünü bi'atını kılágör

Eriş Ehl-i Beyt'e dâmenini tut
“Yedullah” ayetin üstüne okut
Hatt(-ı) üstüva sırrın oku hatmin et
Divan-ı dergâhta makbul olagör

Şu dünya dediğin deniz misali
Ehl-i Beyt'tir Nuh gemisi emsali
Birleşip el veren görmez esfeli
Can çıkmadan başına bir çare gör

Ey Hasretî sözüm budur alana
Deccal kavmi emek verir talana
İkrar îmân kapısını bulana
Baş indir babına yüzler süregör

Gel nafile gezme divane gönöl

Gel nafile gezme divane gönöl
Dostun bakıştığı demanı gözle
Alem kem işlekte olsa sana ne
Bir fitne devridir zamanı gözle

Küllî şeyy'in erbabını arayıp
Sakın bir sir verme yüzün karayıp
Şöyle bir Hak ile halka yarayıp
Mürşid eşiğinde damanı gözle

Dü cihanda sultan, irşad eyleyen
Mü'minin kalbini dil-şad eyleyen
Mi'rac'da Habib'e cilve eyleyen
Sahib kudret Sırr-ı Yezdan-ı gözle

Kün deyip cihanı karar kıldıran
Levlake levlak kelamı indiren
Hem indirip hem emredip gönderen
Ezel ahd eylemiş peymanı gözle

Muhammed Ali'den Hasan Hüseyin
Zeynel Bakır Cafer Kazım hem Rıza
Ol nur-gevher Taki Naki Askeri
Ey Hasreti Mehdi zamanı gözle

35

Gel sevdiğim gamzelerin kan eder

Gel sevdiğim gamzelerin kan eder
Lütfeyle yüreğim yarelenmesin
Mah cemalin kasd-ı can eder
Kerem kıl ciğerim pârenlenmesin

Aşık kimdir sana meyil vermeye
Kurban olup pak yüzünü görmeye
O ki kasdeylemiş gülün dermeye
Dilerim gülşenin harelenmesin

Hamdullah işitsin dost ahvalimi
Dud-u âh bürüdü dört yanımı
Görmeden almasın Mevla canımı
Ömrümün defteri karelenmesin

Gel Yezid evlâdı inkâr eyleme

Gel Yezid evlâdı inkâr eyleme
Dertl'olun derdine dermân bulaman
Dönüp M(u) aviye'den ikrar eyleme
Mahşer meydanında ferman alaman

Yüz yığirmi dört bin nebi serveri
Hasan Hüseyin'in nesli evveli
İmam Zeynel Bakır gevherin kânı
İkrâr etmeyince Hakk'ı bulaman

İmam Ca'fer Hakk'ın dîdarı nuru
Kâzım Musa Rıza mü'minin varı
Takî Nakî Hasan Ali Askerî
Muhammed Mehdi'ye cevap veremen

Muhammed'in nesli Ali'den geldi
Şems-ü Kamer'i de secdeye indi
Mü'min bi'at edip sücud eyledi
Eğer fehm etmezsen nasib alaman

Esirin imamı Seyyid Fazlullah
Didar-ı Peygamber nur-ı aynullah
Kamını taş etti inanın billah
Bende kılmayınca secde kılaman

Hasretî'nin bu sözleri vâcibdir
Efendim şanına Kurân şahiddir
İsmin yedi esma yedi ayetdir
Kulluk etmeyince necât bulaman

37

Gelip tarikattan haber almazsan

Gelip tarikattan haber almazsan
Gerçeği fark edemez hayvan olursun
Er olsanda marifetler göstersen
Mürşidi bilmezsen şeytan olursun

Esfelden çıkarıp bütün vücudun
Sürünü sürünü bulup Mabudun
Bağlamazsan bir yoluna umudun
Gelir hayvan gider hayvan olursun

Eğer aldınisa sırrı sevdayı
Başından def eyle hırsı kavgayı
Çıkar hevesinden yalan dünyayı
Varlık'tan geçersen Hakk'ı bulursun

Hasreti'nin sözü vardır bilene
Söyle sözünü dinleyecek olana
Münkirin sözleri çıktı yalana
Hünkar'ı bilersen adem olursun

Her kim muhibliğe niyet edende

Her kim muhibliğe niyet edende
İşleğinde güzel hali gerektir
Ahd-i biat edip kamil mürşide
Evlad-ı Ali'den eli gerektir

Nushuma kulak ver tutma kallaşı
Ehl-i beyt uğruna vererek başı
Al-i imran oku sırr-ı Bektaş
Batından haberdar veli gerektir

Gerçeğin sırrından ne anlar nadan
Ali'nin yoluna ser feda eden
Esrar-ı hakikat ilm-i cavidan
Gönül bahçesinin gülü gerektir

Mü'minin bahçesi güldür har olmaz
Yüz bin va'z eylesen kallaş yar olmaz
Gezdirden cihanı haberdar olmaz
Hünkar Hacı Bektaş Yol'u gerektir

Hasreti'yim emekciğin zay etme
Şahin avın kargalara pay etme
Cevahiri çay taşına tay etme
Kişi ikrarına bağlı gerektir

Hünkâr Hacı Bektaş Nesl-i Ali'den

Hünkâr Hacı Bektaş Nesl-i Ali'den
İkrar olmayanda iman mı vardır?
Vahid-ullah deyip teslim olandan
Gayri bir kimseden yârân mı vardır?

Levlake şanında delil ü bürhan
Yedi Yedullah'dır buyurdu Sübhan
Dünya benim dedi Yezid ü Mervan
Hüseyn-i Kerbelâ'ya zeval mi vardır?

La'net olsun batıl yola gidene
Münafık ilmine amel edene
Hünkâr evlâdını inkâr gelene
Mahşer kapısında Rıdvân mı vardır?

Bâ-i Bismillah ile okunur âyet
Dört kitab hakkında şeksiz inayet
Mürebbi musahib onda temâmet
Dedi Habibullah'a güman mı vardır?

Ey HASRETİ ikrar iman Ali'ye
Sırr-ı Settar Hacı Bektaş Veli'ye
Ona şek getiren Mervan kulu ya
Ehl-i Beyt'ten gayri dâmân mı vardır?

Hünkâr Hacı Bektaş sırr-ı Ali'ye

Hünkâr Hacı Bektaş sırr-ı Ali'ye
Bi'at etmeyene iman mı vardır
Vahid Vallah deyü tasdik edince
Ya gayrı kimseye peyman mı vardır

Bâ-yı Bismillah'ta okunan âyet
Dört kitap tanıktır hakkında gâyet
Mürebbi müřşidlik onda tamamet
Dedi Habibullah güman mı vardır

Levlake şanında delildir bürhan
Yedi Yedullahım deyiptir Sübhan
Biat benim deyip Şimir-i Mervan
Hüseyn-i Kerbelâ'ya zaman mı vardır

La'net olsun batıl yola gidene
Hünkâr evlâdını inkâr edene
Ehl-i Beyt'ten gayrıya ikrar edene
Şeytan tapusuna derman mı vardır

Ey Hasretî ikrar iman uluya
Sırr-ı Sultan Balım Kızıl Deli'ye
Ana sek getüren Mervan kuluya
Ehl-i Beyt'ten gayriye iman mı vardır

41

İnsan-ı kamile ermeyen

İnsan-ı kamile ermeyen
Her ölçümü dede sanır
Delil-i bürhan görmeyen
Gürültüyü deyiş sanır.

Beğenir kendi bed huyun
Gerçek erden almaz payın
İçer köşklerin ak suyun
Dost elinden bade sanır.

Gülüstan nedir bilmeyen
Muhabbet gülün dermeyen
Hünkar derğahın görmeyen
Samanlığı saray sanır.

Dost yaylasın yaylamayan
Aşk deryasın boylamayan
Hak yolunda cenk yapmayan
Körün taşı gaza sanır.

Hasireti verir serin
Faşetmez nadana sırrın
Bulmayınca sadık yarin
Hüsn-ü leyla suda sanır.

İptida dünyaya mektep kurunca

İptida dünyaya mektep kurunca
Hocamın dersini verdim idi ben
Melekler adem'e secde kılınca
Kırklar'ın kapısını açtım idi ben

Muhammed aşkına salavat verdim
Arşta meleklerin seyrine girdim
Nuh Peygamberle gemiye bindim
Necef Deryası'nda yüzdüm idi ben

Muhammed Mustafa'nın sırdaşı idim
Sultan Süleyman'ın kardeşi idim
Bozatlı Hızır'ın yoldaşı idim
Gürcistan ilini gezdim idi ben

Kâ'be-i Şerif i ben ihdas ettim
Derya'da balığın karnında yattım
Bu aşkın meta'ını çok aldım sattım
Salih Peygamber'e pazar idim ben

Musa ile Tur Dağı'nda gezerdim
Gahi kılıç vurur kervan bozardım
Gahi kalplerdeki sırrı çözerdim
Gönülden gönüle gezer idim ben

Davut Peygamber'e tambur yapardım
Çin'e Hindistan'a meta satardım
Aşka gelir kal'aları yıkardım
Adü sarayını yıktım idi ben

Uhud'da Peygamber'in carına yettim
Hayber'in kapısını koparıp attım
Kul olup Fazlı'ya kendimi sattım
Gadir Hum'da nutkunu duydum idi ben

Şahin idim Şah-ı Merdan kolunda
Ab-ı hayat için Necef Gölü'nde
Şehit düştüm Kerbela'nın çölünde
Sinemin yarasın sardım idi ben

Zulümtan şükür olsun kurtuldum
Yedi kere Hak mizanda tartıldım
Huda emri ile fakr ü faka tutuldum
Onu da kalbime yazdım idi ben

Virane cesette kuru kafayı
Üstaz olub hemen kurdum tefeyi
Dokuduğum bez değildi sefayi
İlmeği elimle çözdüm idi ben

Hamdullah'ım şükür gezdim cihanı
Carıma yetiştirdi keremler kani
Bab-ı Velayet'te kevn ü mekanı
Bir abdal donunda gezdim idi ben

43

Deli gönlüm yine ah u zar oldu

Deli gönlüm yine ah u zar oldu
Dostumun gülleri sararıp soldu
Hayat çeşmimize hasiret doldu
Sen de benim gibi gez Leyla Leyla

Yarın dudağından ballar süzülür
Gören aşıkların bağrın ezilir
Leyla defterine köle yazılır
Sen de benim gibi yaz Leyla Leyla

Hasreti'yem gezdim gurbet ellerde
Aşkın ateşiyle aştım bellerde
Sevda deryasında derin çöllerde
Yetiş imdadıma tez Leyla Leyla

Mektup yetişen de vefalı yara

Mektup yetişen de vefalı yara
Ahvalimi senden sorsun ağlasın
Bensiz seyretmesin bağı bahçeyi
Derdi sinesinde dersin ağlasın

Dert elinden oldu vücudum yara
Kaderim böyledir elde ne çare
Bir önünü beyaz birini kara
Hergün gözyaşıyla örsün arasın

Hasreti'yem sinemdedir dağlarım
Günden güne karaları bağlarım
Ben ki yare hasret kaldım ağlarım
O da benim gibi varsın ağlasın

Men hevai meşrebim Al-i abadır sevdiğim

Men hevai meşrebim Al-i abadır sevdiğim
 Lahmike lahmi imam-ı pişüvadır sevdiğim
 Şehr-i ilmin kapısı müşkil-güşadır sevdiğim
 Küntü kenzin sırr-ı genci hel eta'dır sevdiğim
 Saki-yi Kevser Aliyye'l Murtaza'dır sevdiğim

Mahzen-i ilm ü haya' vü ma'den-i sıdk u safa
 Şah Ali Seyyid-i şeyban-ı cennet-ül-ala
 Yüzü Hurşid-i münevver cehr-i Bedr-ül-ebed
 Matla'-ı mihr-i velayet pertev-i Huda
 Ol Hasan çeşmim çerağı Mustafa'dır sevdiğim

Ol dem oldu Ali'nin sevgisi aşkında sebak
 Her birinin kurarım hicrine ah-ı nitak
 Eylerim matem tutub tabiiyle sinem çak çak
 Gam beyanında olsam teşne-leb zahm-ı helak
 Ol Hüseyin-i Hak Şehid-i Kerbela'dır sevdiğim

Ben mürid-i ali oldum mezidi sevmezem
 Gel beri teslim-i pir ol kim inadı sevmezem
 Şimr-i mel'un ile Mervan pelidi sevmezem
 Okurum canına lanetler Yezid'i sevmezem
 Her dü alem server Zeynel Aba'dır sevdiğim
 Gönlümü anın gam-i hicriyle mahzun eyledim
 Hasretinde gözlerim yaşını Ceyhun eyledim
 Ger ahın tütiyannı çeşm-i pürhun eyledim
 Rüy-i zerim cevherim aşkıyla altun eyledim
 Namı Bakır hak-i payi kimyadır sevdiğim
 Secde eyler baş eğip ruhsarına gökten hilal
 Hüsnüne bir gün erişmez mihr-veş anın zeval
 Cümle hatm olmuştur anda ilm ü irfan ü kemal
 İktida'ettim gönülden kavlin bi kıl ü kal
 Ca'fer-i Sadık İmam-ı muktedir sevdiğim

Çeşmine halk-i cihanın oldur ruh-i revan
Versem her vesile layıktır ana can-ı cihan
Kesf-i esrar eyleyip virdi hakayıktan nişan
Kudretinden eyledi nice kerametler ayan
Musa-i Kazım güzin-i evliyadır sevdiğim

Kaddi gibi bu cihan bağında bir servi sehi
Gülşen-i cennet olubtur daima seyrangehi
Huri gılmanın başında tacidar Hak deri
Horasan şahı hem cümle helaik serveri
Zübde-i piran Ali Musa-i Rıza'dır sevdiğim

Ehl-i rey olan alır tedbirinin şermendesı
Ba ü şehler derunundan çakeri efgendesı
Kullarını şad eder gam-gin iken her handesi
Bende oldum can-ı dilden boynu bağlı bendesi
Ol Taki Sultan cümle etkıyadır sevdiğim

Fatihadır Mushaf-ı hüsnünde kaş ile gözü
Ars-ı rahman levh-i mahfuz-ı ilahidir yüzü
Anlayın ayet-i Kur'an'dır anın her sözü
Nutm-u Hak'tır hem kelam-ı natıktır özü
Ol Naki sırr-ı Ali müctebadır sevdiğim

Asfiyanın bihteridir evliyanın mih-teri
Asitanında seza olsa onlar çakeri
Din yolunda oldur ey dil veren can ü seri
Arz-ı aşkın ser-amed ser-efrazı serveri
Askeri'dir Askeri ceş-i Hüda'dır sevdiğim

Devr-i cehdi erişe fazl-ı Rabb-ül alemin
Zahir oldu üstüvandan Zülfıkar-ı Şahı din
Kalmadı halk-ı cihan içinde ba'z u kibr ü kin
Sevdiğin kimdir haber ver Hamdiya bil gel yakın
Şah-ı adil Mehdi-i sahib livadır sevdiğim

Mir'at-ı Mir'aç-nâme

Mir'at-ı Mir'aç-nâme

"Kün" dedi karar eyledi

Yeri göğü arşullahı

Çar Enasir" hâlk eyledi

Âdem-i Safiyullah'ı

Evvel Adem Hakk'ı bildi

Başına çok haller geldi

Alnına bir top nur indi

Âdem bildi Nûrullah'ı

"Velekad keremnâ" dedi

Melekler secdeye indi

İblis mel'un âsi oldu

Takındı lanetullahı

Adem'den zürriyet geldi

Hak emri dört gürûh oldu

Dördüne dört ta'at verdi

Evvel zikri Zikrullah'ı

Bir meniden izhar oldu

Adem'den nur Şit'e geldi

Ehl-i Hakk'ı tahkik bildi

Ve hem Şit Nebiyullah'ı

Açıldı Haşimi ırağı

Mustafa Murtaza tarıkı

Bunca nebiler fırağı

İbrahim Halilullah'ı

Halil'in evladı gelip

Ol zaman nur iki olup

Abdullah'dan Ebu Talip

Bilen bildi Beytullah'ı

Dü cihan güneşi Ahmed

Vahiy geldi oldu irşâd

Kâfirler ne bilsün ahad

Olıser Sırullah'ı

Abdullah'tan nebi zuhur
Dü cihanda oldu fahir
Ebu Talip'den etti zahir
Ali'yyün Velilullah'ı
Hak emretti Cebrail'e
“Habibim Mi'racı gele”
Önünce delili ola
Cebrâil Emirullah'ı

Dosdun selâmını aldı
Gönülleri şâdi kıldı
Cebrail rehberi oldu
Seyr eyledi Arşullah'ı
Sidret-ül-münteha vardı
Cebrail önünde durdu
“Bundan öte sana verdi
Sen görürsün ol Allah'ı”

Yalınız çıkarmak ister
Allah'dan olaydı destur
Arş melekleri muhtaçtır
Görmeye Habibullah'ı
Arş-ı muazzamdan girdi
Orda çok çok hâller gördi.
Orada bir nişan virdi
Hâtem-i Nebiyullahı

Yetmiş iki yerden geçti,
Hakk'ın emri ile açtı.
Birinci perdeye ulaştı,
Göründü Hikmetullahî
Ayak üzerine kalkdı
“Destur Ya Habibim” dedi
“Utandırım Ya Rab” dedi
Uzat destin Yedullah'ı

Cenâb-ı Hak el uzattı
Nûrî âlemi bezetti
Dü cihân fahrı gözetti
Gördü Hatemin Vallahi

Yedinci yerde idiler
Habib maksuduna irer
Doksan bin kelâmı sorar
Danışdı Kelâmullah'ı
 Otuz bini şerâatta
 Otuzbini tarîkatta
 Otuz bini hakîkatta
 Velî bilür Setrullah'ı

Olanları bilir bilen
Hakikate aşık olan
Gördü ki bir mahbûb oğlan
Habib bildi Sırrullahı
 Destur aldı gitmek için
 Âleme irşâd etmek için
 Mü'minler vird tutmak için
 Tevhid virdi Zikrullah'ı

Kudret hazinesin bilip
Özüne iki sâil gelüp
Engüri hediye alup
Secde edip Babullah'ı
 Kırklar yolunu gözetti
 Vardı kırkları şâz etdi
 Oturdu bir niyaz etdi
 Selman sundu keşküllahı

Selman'a bir üzüm verdi
Yar yari ol demde gördü
Cümlesi pervâne girdi
Döşediler aşkullahı
 Kırklar muradını aldı.
 Esrar-ı Hak galib oldu
 Muhammed evine geldi
 Gördü Ali Keremullah'ı

Ali anda niyaz eyler,
Doksan bin kelâmı söyler
Hatem'e temenni eyler
Verdi Şâh emrullah'ı

Çâr emânet fakrî geldi
Muhammed Ali'ye verdi
Ahir sahibi var idi
Bektaş-ı Kadesullah'ı

Şah Hasan Hüseyin geldi
İmam Zeynel pârelendi
İmam Bakır şehid oldu
Ol sırr-ı Kutbullah'ı

İmam Ca'fer din rehberi
Musa'yı Kâzım serveri
Olalım Rıza ciğeri
Tutalım tarikullahı

Takî Nakî Şâh Askerî
Anlar birbirinin yarı
Mehdi mü'min intizârı
Tiz gele zamanullahi

Kutb-ı âlem Hünkâr geldi
Emânet sahibini buldu
Cümle erler nasîb aldı
Bağlandı rızaullahi

Bendesin alıp araya
Varınca bakî saraya
Bu Hasretî bî-çâreye
Şefa'at eder inşallah

Mürşid-i kamilden dersini almayan

Mürşid-i kamilden dersini almayan
Nedâmeti-nedân hârınan geldi
Hünkar Hacı Bektaş kutb-ül arifin
Nuru sulbden sulbe sırrınan geldi

Kimi fehmeyledi Hakk'a ulaştı
Böylece Hünkar'a Pire yanaştı
Kimi yularıyla hare dolaştı
Münkirin emeği yelinen geldi

Mü'min olan atasını bilmeli
Kazancını hak yoluna vermeli
Zemanenin imamını bulmalı
İman irfan böyle yolunan geldi

Urum'un eriyse eğer bir kişi
Tarik-i müstakim'e uyarsa işi
On İki İmam'a bağlanıp başı
Divan-ı Hünkar'a darınan geldi

Men-aref sırrını bilmeyen vahşi
Manend-i hayvandır humardır işi
Denk m'olur cevhere kara çay taşı
İnanmadı münkir galinen geldi

HASRETİ söyleme nâdâna sırrın
Ehl-i beyt yoluna verüben serin
Lanetle Mervan'ı cümle mü'minin
Muhammed soyuna kirinen geldi

Neyleyim Dünyayı Alanın Olsun

Bir güzel sevmisem alemde belli
Bir dükkan açtırdım sırça şallı
Muhabbette şirin sözlü hem tuti dilli
Neyleyim dünyayı alanın olsun

Nikab çekmiş görünmüyor yüzlerin
Cana hayat verir şirin sözlerin
Beni deli ediyor şahin gözlerin
Neyleyim dünyayı alanın olsun

Hasreti'nin işi gücü zarınan
Canım kurban olsun külli varınan
Pazarlığım iki değil "Bir" inen
Neyleyim dünyayı alanın olsun

49 NUTK-I HAMDİ

Men hevai meşrebim Al-i abadır sevdiğim
Lahmike lahmi imam-ı pişüvadır sevdiğim
Şehr-i ilmin kapısı müşkil-güşadır sevdiğim
Küntü kenzin sırr-ı genci hel eta'dır sevdiğim
Saki-yi Kevser Aliyye'l Murtaza'dır sevdiğim

Mahzen-i ilm ü haya' vü ma'den-i sıdk u safa
Şah Ali Seyyid-i şeyban-ı cennet-ül-ala
Yüzü Hurşid-i münevver cehr-i Bedr-ül-ebed
Matla'-ı mihr-i velayet pertev-i Huda
Ol Hasan çeşmim چراغی Mustafa'dır sevdiğim

Ol dem oldu Ali'nin sevgisi aşkında sebak
Her birinin kurarım hicrine ah-ı nitak
Eylerim matem tutub tabiiyle sinem çak çak
Gam beyanında olsam teşne-leb zahm-ı helak
Ol Hüseyin-i Hak Şehid-i Kerbela'dır sevdiğim

Ben mürid-i ali oldum mezidi sevmezem
Gel beri teslim-i pir ol kim inadı sevmezem
Şimr-i mel'un ile Mervan pelidi sevmezem
Okurum canına lanetler Yezid'i sevmezem
Her dü alem server Zeynel Aba'dır sevdiğim

Gönlümü anın gam-i hicriyle mahzun eyledim
Hasretinde gözlerim yaşını Ceyhun eyledim
Ger ahın tütiyannı çeşm-i pürhun eyledim
Rüy-i zerim cevherim aşkıyla altun eyledim
Namı Bakır hak-i payi kimyadır sevdiğim

Secde eyler baş eğip ruhsarına gökten hilal
Hüsnüne bir gün erişmez mihr-veş anın zeval
Cümle hatm olmuştur anda ilm ü irfan ü kemal
İktida'ettim gönülden kavlin bi kıl ü kal
Ca'fer-i Sadık İmam-ı muktedir sevdiğim

Çeşmine halk-i cihanın oldur ruh-i revan
Versem her vesile layıktır ana can-ı cihan
Kesf-i esrar eyleyip virdi hakayıktan nişan
Kudretinden eyledi nice kerametler ayan
Musa-i Kazım güzin-i evliyadır sevdiğim

Kaddi gibi bu cihan bağında bir servi sehi
Gülşen-i cennet olubtur daima seyrangehi
Huri gılmanın başında tacidar Hak deri
Horasan şahı hem cümle helaik serveri
Zübde-i piran Ali Musa-i Rıza'dır sevdiğim

Ehl-i rey olan alır tedbirinin şermendesi
Ba ü şehler derunundan çakeri efgendesi
Kullarını şad eder gam-gin iken her handesi
Bende oldum can-ı dilden boynu bağlı bendesi
Ol Taki Sultan cümle etkıyadır sevdiğim

Fatihadır Mushaf-ı hüsnünde kaş ile gözü
Arş-ı rahman levh-i mahfuz-ı ilahidir yüzü
Anlayın ayet-i Kur'an'dır anın her sözü
Nutk-u Hak'tır hem kelam-ı natıktır özü
Ol Naki sırr-ı Ali müctebadır sevdiğim

Asfiyanın bihteridir evliyanın mih-teri
Asitanında seza olsa onlar çakeri
Din yolunda oldur ey dil veren can ü seri
Arz-ı aşkın ser-amed ser-efrazı serveri
Askeri'dir Askeri ceşş-i Hüda'dır sevdiğim

Devr-i cehdi erişe fazl-ı Rabb-ül alemin
Zahir oldu üstüvandan Zülfikar-ı Şahı din
Kalmadı halk-ı cihan içinde ba'z u kibr ü kin
Sevdiğin kimdir haber ver HAMDİYA bil gel yakın
Şah-ı adil Mehdi-i sahib livadır sevdiğim
Mehmet Hamdi (Hamdullah ÇELEBİ)

50

Sene Bin İki Yüz Yetmiş

Sene bin iki yüz yetmiş
Yetmiş ola Allah Allah
Beni kendine aşık etmiş
Etmiş ola Allah Allah

Hakirin ma'şuku Leyla
Beni Mecnun ettin böyle
Efendim sen ihsan eyle
Etmiş ola Allah Allah

Ali'nin ihsanı boldur
Hasan Hüseyin gonca güldür
Şah Zeynel'e elim vardır
Tutmuş ola Allah Allah

Bakır Ca'fer ile Kazım
Rıza Taki nazım
Askeri yaremiz bizim
Sarmış ola Allah Allah

Hasreti, Mehdi'nin geldiği
Olsun erenlerin dediği
Çalınsın sur düdüğü
Calmış ola Allah Allah

Şeriat babında hizmet ederken

Şeriat babında hizmet ederken
Tarikat kuşağı çizildi geldi
Ma'rifette lam elife giderken
Hakikat üstüme düzüldü geldi

Karış Ehl-i beyt'e bakıp cihana
İnsan-ı kamil ol gitme tufana
İyilik et herkese bulma bahane
Nesimi yakadan yüzülü geldi

Adem midir mahlukatın hepsi?
Adem oldur Ehl-i beyt tapusu
Ademe açıldı mi'raç kapusu
Yed-ullah ayeti yazılı geldi

Hasireti bu kelamın özürdür
Her nerde çağırırsan orda hazırır
Kırk ozana yedi aşık nazırdır
Yemini, Virani, Fuzuli geldi

Teferrüc eyledim devr-i cihanı

Teferrüc eyledim devr-i cihanı
 Aşıklar sevdayı yare bağlamış
 Şu elin yurdunda nâdân elinden
 Mazlumlara ah çekip kara bağlamış

Aşık maşukuna demiştir beli
 Aradan kesilsin münafık dili
 Nerde bir gül bitse orada çalı
 Bülbul de gülünü hare bağlamış

Küheylanlar az pahaya satılmaz
 Yavru şahin kerkeneze katılmaz
 Çatal sevda ile hakka yetilmez
 Hasreti gönlünü bire bağlamış

teferrüc: gezinti, gezintiye çıkıp gam dağıtma

nâdân: bilmez, kaba, terbiyesi kıt, nobran

belî: evet

hâr: diken

küheylân: gözü sürmeli cins Arap atı

kerkenez: küçük yırtıcı kuş, delice

Vilayet sofrasını meydana seren

Vilayet sofrasını meydana seren
Hakikatta yenen lokma sır olur
Otuz üç urufun şepbel misabı
O sofraya el sunanlar er olur

Binde bir can o safraya sunamaz
İkrar verir ikrarında duramaz
Hakikat sırrının ilmine eremez
O sofraya el sunmayan kör olur

Gerçekler mümini işlekten bilir
İşleği olmayan yorulur kalır
Kör olan benlik sazını çalar
Onlar kördür hakikatı göremez

Hakikatsız işlek batıldır uyma
Cahilin sözünü kalbine koyma
Muhammed Ali'nin yolundan şaşma
Muhammed Ali'ye uyan ahirette nur olur

Bulayım dersin yetmiş üçün kolayın
Gel Ali resulu sen olma hayin
Yalancı gerçekten alamaz payın
Gerçeklerin ahdı ikrarı bir olur

Hasreti'yem müşkül oldu işimiz
Acayip oldu seçilmiyor düşümüz
Gönül muhabbetten kesti kışımız
Kesilmemiş kara çalı pür olur.

Yine bir ayrılık çöktü serime

Yine bir ayrılık çöktü serime
Aşayım gideyim dağlar duman mı?
Bir bergüzar veremedim yarime
Şu hengamda ayrılacak zaman mı?

Yüklendi barkana çekildi katar
Arttı derdim eskisinden besbeter
Ağlama sevdiğim bu cefa biter
Gidiyorum, geleceğim güman mı?

Payımıza düştü diyar-ı gurbet
Adülar duymasın çektiğim hasret
Ne ağyare minnet ne yare vuslat
Behey münkir gayrı senden aman mı?

Yarimin zülfü siyah gözleri kare
Bahtsız düşürdün efgan ü zare
Ya Rab hasret koyma gül yüzlü yare
Ok olmuş kirpikler kaşlar keman mı?

Viran bağımın gülleri bitmez
Şakıyıp dalında bülbüller ötmez
Hasreti bundan gayrı murada yetmez
Bilmem devir döndü ahır zaman mı?

Yine sefinemiz doldu dert ile

Yine sefinemiz doldu dert ile
Açıldı deryaya saldı gidiyor
Bahçedeki güller hem hasret ile
Kadrini bilen yok soldu gidiyor

Yalan dünya cefasından geçenler
Mahşerde İdris'le hülle biçenler
Hak ademde amma bilip seçenler
Hakk'ı öz şehrinde buldu gidiyor

Sevdası gitmiyor garip serimden
Eller tan eylesin geçmem yarimden
Talip payın alır güzel pirinden
Gafiller hayalde kaldı gidiyor

Evliya ceminde bülbüller öter
Sedası işiten cana can katar
Yol bilmeyen körler çamura batar
Çökekten nasibin aldı gidiyor

Hasreti der ikrar Bektas Veli'den
Biz beli demişiz kal u beliden
Gerçekler gevheri aldı Ali'den
İrenge bulunmaz oldu gidiyor.

Zalimin zulmünden yıkıldı cihan

Zalimin zulmünden yıkıldı cihan
Hak Habib-i Mustafa'ya de gelsin
Her tarafta baş kaldırdı adüvan
Şah Aliyye'l-Murtaza'ya de gelsin

Onlar düşünmedi Hak divanını
Kestiler Şah Hüseyin'in gerdanını
Haşre dek incittiler (insanların) vicdanını
Zeyne'l Aba Etkıya'ya de gelsin

Muhammed soyun boyadılar kana
Gör ne ettiler ol mazlumana
Bu hal ma'lüm olsun Şah-ı Merdan'a
Var Şehid-i Kerbela'ya de gelsin

İblis'i Dergah'tan sür etti Huda
Niçin zulmettiler bu ma'sumana
Na-çar beklerler Mehdi Sahib Liva
Zat-ı zi-şan Nesl-i Pak'e de gelsin

Hamdullah'ım söyler Hak nefesini
Bir gün boş bulursun can kafesini
Zahir batın ilm-i ledün dersini
Tefsir eden ulemaya de gelsin

Zât-ı Pâkinden haberdâr olduğum mudur suçum?

Zât-ı Pâkinden haberdâr olduğum mudur suçum?
Emrine her dâim boyun eğdiğim midir suçum?
Halk-ı âlem atlas-ı zîbâya gark olmuş gezer
Ben garîbin bu abâyı giydiğim midir suçum?

Mücrime lâ taknatü min rahmetillah var deyü
Eyledim isyân-ı cürmüm affeder Settâr deyü
Gece gündüz dergâhına yüz sürüp Gaffâr deyü
Her cihetten sana imân ettiğim midir suçum?

Ya Hâlik küllî cihânda dâne verdin kısmeti
Hem dahi müşrîk münâfık münkirâne devleti
Ben kuluna çektirirsin bunca derdi zahmeti
Yoksa sana dost olanı sevdiğim midir suçum?

İsm-i pâkin anmayanlar zevk ile handân olur
Ben gedânın her işi efgâr ile efgân olur
Rûz ü şeb yâd eyleyenler derd ile nalân olur
Dilde daim ismini yâd kıldığım mıdır suçum?

Meşrebine bunca hikmet vermedin ruhsat ile
Zerrece âmân mı verdin sana râm olan kula
Hamdullah bilmez ki cürmün istiğfâr kıla
Gözlerimden kanlı yaşlar döktüğüm müdür suçum?